

Magyarország Alkotmánybírósága
1535 Budapest, Pf. 773.

Ügyszám: IV/108/2018.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/108-3/2018
Érkezett:	2018 MÁRC 21.
Példány:	3
Melléklet:	3 x 2 db
Kezelőiroda:	<i>lu'</i>

Tisztelt Alkotmánybíróság!

A [REDACTED] indítványozó korábban csatolt meghatalmazással igazolt képviselőként, a fenti ügyszámú alkotmányjogi panasz eljárásban az alábbi

kiegészítő nyilatkozatot

terjesztem elő:

I. AZ ALKOTMÁNYJOGI PANASSZAL TÁMADOTT ÍTÉLETEK ESETI DÖNTÉSEKKÉNT VALÓ KÖZZÉTÉTELE

1. Az indítványozó által a jelen eljárásban támadott II.f. és kúriai ítélet (korábban I/3 és I/2 alatt csatolva) kivonatolt változata a Bírósági Döntések Tárában BDT2018. 3815., valamint a Kúriai Döntések 2018/2. számában BH2018. 54. szám alatt közzé lettek téve (másolatban I/7 és I/8 alatt csatolom).
2. Az alkotmányjogi panasszal támadott ítéletek közzététele a hibás döntés joggyakorlatkénti rögzülésének veszélyét fokozzák.

[BDT2018. 3815. II. pont]

3. Ezen döntés határozati részének II. pontja ismételten tartalmazza azon *contra legem* okfejtést, hogy a bíróságok nem jogosultak az érvényes ajánlatok közül kiválasztani, hogy ki lett volna a nyertes ajánlattevő.
4. Ezen, a bíróságok Alaptörvényből levezetett jogának korlátozását eredményező okfejtést a II.f. bíróság kizárólag a 4/1999. polgári jogegységi határozatra alapította, amelyet a 3/2015. polgári jogegységi határozat 2015/júl/6-án, tehát jóval a II.f. ítélet meghozatalát megelőzően hatályon kívül helyezett, így azt ettől a naptól kezdve a bíróságok nem alkalmazhatják (Bszi. 42. § 3 bek.).
5. Az Alaptörvény 25. cikk (3) bekezdése¹ értelmében a Kúria által hozott jogegységi határozatok a bíróságokra nézve kötelezőek, amely alaptörvényi rendelkezés megsértését a közzétett BDT ismételten megerősíti, hiszen rögzíti az eljáró bíróságok azon alaptörvény-ellenes álláspontját, hogy korlátok nélkül szembe mehetnek egy jogegységi határozattal.

[BDT2018. 3815. IV. pont és BH2018. 54. I. pont]

6. Mind a BDT 2018. 3815. sz. döntés IV. pontja, mind a BH2018. 54. I. pontja rögzíteni kívánja továbbá azt is, hogy a bíróságok jogosultak hivatkozni egy hatályon kívül helyezett jogegységi határozatra, ha a hatályon kívül helyezés oka nem az volt, hogy megváltozott a jogkérdés megítélése.
7. Ezen okfejtés ugyancsak szembe megy az Alaptörvény 25. cikk (3) bekezdésével, ugyanis az nem biztosít olyan jogot a bíróságok számára, hogy mérlegeljék, mi volt egy jogegységi határozat hatályon kívül helyezésének oka.
8. Ismételten megjegyzem, hogy a 4/1999. polgári jogegységi határozat jelen ügyben való alkalmazása – azaz, hogy a bíróságok nem jogosultak a nyertes pályázat és így a nyertes ajánlattevő személyét eldönteni – a bíróságoknak az Alaptörvény 25. cikk (2) bekezdés a) pontja

¹ Alaptörvény 25. cikk (3) bekezdés: „A Kúria a (2) bekezdésben meghatározottak mellett biztosítja a bíróságok jogalkalmazásának egységét, a bíróságokra kötelező jogegységi határozatot hoz.” (Aláhúzás tőlem.)

szerinti jogának csorbitását eredményezi, ahogy ezt az alkotmányjogi panaszom 30-31. pontjában már kifejtettem.

9. Egyébiránt megjegyzem, hogy a fenti 6. pontban foglalt okfejtés azon okból sem foghat helyt, hogy bármilyen jogegységi határozat hatályon kívül helyezésének oka csakis a jogkérdés korábitól eltérő megítélése lehet, ellenkező esetben hatályon kívül helyezésre nem is lenne szükség.

II. ÖSSZEGZÉS

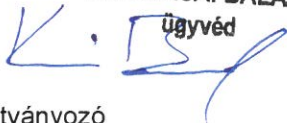
10. A közzétett eseti döntések is azon alaptörvény-ellenes gyakorlat rögzítését eredményezik, amely *ab ovo* elzárja a közbeszerzések során jogsérelmet szenvedett személyeket az elmaradt hasznuk érvényesítésétől. Egy meg nem történt esemény vagy dolog, így az elmaradt haszon is szükség szerint tartalmaz valamilyen bizonytalansági faktort, azonban ha a bíróságok Alaptörvényben rögzített hatáskörük önkéntes szűkítésével meg sem kísérelik ezen körülményeket feltárni, az azzal a gyakorlati eredménnyel jár, hogy elmaradt haszon iránti igényt soha nem lehet érvényesíteni.

Budapest, 2018. március 20.

Tisztelettel:

DR. KARSAI BALÁZS

ügyvéd

indítványozó
képv.

Mellékletek:

- I/7 BDT2018. 3815. sz. döntés
- I/8 BH2018. 54. sz. döntés